

A Development of a Guidance Activity Model Using an Activity-Based Learning Process Combined with a Five-Steps Collaborative Learning Process to Enhance Emotional and Social Learning Skills for High School Students

Siripan Namlakorn

Sakolrajwittayanukul School, The Secondary Educational Service Area Office Sakonnakhon

Abstract

This study investigated fundamental information, existing problems, and essential needs, and proposed guidelines for developing emotional and social learning (ESL) skills in high school students. It also developed and tested a guidance activity model that integrates activity-based learning with a 5-step collaborative learning process to improve ESL skills. 38 eleventh-graders participated in the R&D study. The guidance activity model, questionnaires, interviews, skill evaluations, evaluation forms, exercises, and reflection forms collected data. Data analysis included descriptive statistics (percentages, means, standard deviations), t-tests, one-way repeated measures ANOVA, paired samples t-tests, and content analysis.

The findings revealed the following: 1) High school students need to develop emotional and social learning skills because their current skill levels are below what they should be. The approach to developing these skills in a quality and sustainable manner should be implemented in four areas: (1) lesson organization, (2) content, (3) media and technology learning resources, and (4) activity organization formats. 2) The guided activity framework for high school students combines action-based learning with a five-step collaborative learning approach to improve emotional and social skills. The six parts are principles, objectives, content, activity steps, measurement and assessment, and success factors. Eight guide action steps were created: collaborative process: joyful engagement, thought-provoking questions, data analysis, group discussions, collaborative communication, appreciation of outcomes, knowledge integration, and community contribution. The model's efficiency (E1/E2) was 83.12/83.05, exceeding the standard criterion of 80/80. 3) The implementation of the model yielded significant results. It was found that students had higher emotional and social learning skills after using the guidance activity model compared to before its implementation, with statistical significance. It was found that students had higher emotional and social learning

skills after using the guidance activity model compared to before its implementation, with statistical significance.

Keywords: Model Development, Guidance Activities, Activity-Based Learning, Collaborative Learning, Social and Emotional Learning

How to Cite

Namlakorn, S. (2025). A Development of a Guidance Activity Model Using an Activity-Based Learning Process Combined with a Five-Steps Collaborative Learning Process to Enhance Emotional and Social Learning Skills for High School Students. *Research and Development Journal Suan Sunandha Rajabhat University*, 17(1), 211-233. Retrieved from <https://so05.tcithaijo.org/index.php/irdssru/article/view/278143> (In Thai)

การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ กิจกรรมเป็นฐานร่วมกับกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอนเพื่อ เสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอน ปลาย

ศิริพรรณ นามละคร

โรงเรียนสกลราชวิทยานุกูล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหา ความต้องการจำเป็นและเสนอแนวทางในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 2) พัฒนาและหาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน เพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 3) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวที่พัฒนาขึ้น ดำเนินการตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา กลุ่มตัวอย่างในการทดลองใช้รูปแบบ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 38 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ รูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนว แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบวัดทักษะ แบบประเมิน แบบฝึกหัด และแบบสะท้อนผล การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน, t-test, One-way repeated measures ANOVA, Paired Samples t-test และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความจำเป็นต้องพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม เนื่องจากระดับทักษะในปัจจุบันต่ำกว่าที่ควรจะเป็น แนวทางการพัฒนาทักษะดังกล่าวอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ควรดำเนินการใน 4 ด้าน ได้แก่ (1) การจัดคาบเรียน (2) เนื้อหา (3) สื่อและเทคโนโลยีแหล่งเรียนรู้ และ (4) รูปแบบการจัดกิจกรรม 2) รูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พัฒนาขึ้นจากการผสมผสานกระบวนการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับกระบวนการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา ขั้นตอนกิจกรรม การวัดและประเมินผล และปัจจัยแห่งความสำเร็จขั้นตอนกิจกรรมแนะแนวที่พัฒนาขึ้นมี 8 ขั้นตอน ได้แก่ ใจเบิกบาน ถามชวนคิด พินิจข้อมูล สู่การอภิปราย พร้อมใจสื่อสาร ชื่นชมผลงาน ร้อยรัดความรู้ และคืนสู่สังคม มีค่าประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 83.12/83.05 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 3) ผลการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน เพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่านักเรียนมีทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมหลังการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: การพัฒนารูปแบบ, กิจกรรมแนะแนว, กิจกรรมเป็นฐาน, การเรียนรู้แบบรวมพลัง, การเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม

บทนำ

ปัจจุบันนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทยกำลังเผชิญกับปัญหาสุขภาพจิตที่เพิ่มขึ้นอย่างน่าเป็นห่วง โดยเฉพาะความเครียด ความวิตกกังวล และภาวะซึมเศร้า ซึ่งเป็นปัญหาที่พบได้บ่อยในกลุ่มวัยรุ่น ปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดปัญหานี้ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจ การแข่งขันทางการเรียนและแรงกดดันจากสังคมและครอบครัว ปัญหาเหล่านี้ไม่เพียงส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพในระยะยาว แต่ยังส่งผลต่อการใช้ชีวิตประจำวัน รวมถึงความสัมพันธ์กับเพื่อน ครอบครัว และสังคมโดยรวม จากรายงานของ สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล (Population and Social Research Institute, Mahidol University, 2024) พบว่าภาวะซึมเศร้าและความวิตกกังวลในนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2562 เยาวชนอายุ 15-24 ปี มีระดับสุขภาวะทางจิตต่ำที่สุด เฉลี่ยอยู่ที่ 31.2 คะแนน จากคะแนนเต็ม 45 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศที่ 31.6 คะแนน สาเหตุหลักมาจากความเครียดจากการเรียน การถูกล้อเลียน และการกลั่นแกล้งในโรงเรียน นำไปสู่ความเครียดและเกิดความคิดฆ่าตัวตาย ในปี 2566 พบว่าความชุกของภาวะซึมเศร้าในวัยรุ่นอยู่ที่ร้อยละ 4.10 และ 1 ใน 3 ของการเสียชีวิตในเด็กและวัยรุ่นมีสาเหตุมาจากความเครียดและภาวะซึมเศร้า การแก้ไขปัญหานี้จึงเป็นเรื่องที่สำคัญและเร่งด่วน เพราะหากเยาวชนวัยเรียนไม่สามารถจัดการกับอารมณ์และสังคมได้ อาจส่งผลกระทบต่อพัฒนาต่อไปในระยะยาว เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวในวัยเรียน การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม (Social and Emotional Learning: SEL) เป็นแนวทางที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ทักษะการเรียนรู้

วารสารจะระบุชื่อผู้แต่งในการอ้างอิงครั้งแรก (เฉพาะภาษาไทย)*

ทางอารมณ์และสังคม ช่วยให้นักเรียนสามารถจัดการกับอารมณ์ของตนเอง สร้างความสัมพันธ์เชิงบวกกับผู้อื่น และตัดสินใจอย่างชาญฉลาด ซึ่งช่วยลดความเครียด ความวิตกกังวล และพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ได้ (สิริพรรณ นามละคร (Namlakorn, 2024)) ตามแนวทางของ (CASEL, 2015) ทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม ประกอบด้วย การตระหนักรู้ในตนเอง (Self-Awareness) การจัดการตนเอง (Self-Management) การรับผิดชอบต่อการตัดสินใจ (Responsible Decision Making) ทักษะด้านสัมพันธภาพ (Relationship Skills) และการตระหนักรู้ทางสังคม (Social Awareness) การบูรณาการ SEL ในการเรียนการสอนช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้และลดปัญหาพฤติกรรมในโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ ทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม ยังได้รับการยอมรับในระดับสากลว่าเป็นทักษะที่สำคัญต่อการทำงานและการใช้ชีวิตในศตวรรษที่ 21 (Chen, Liang, & Lin, 2024) การส่งเสริม ทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม ให้แก่นักเรียนจึงเป็นกุญแจสำคัญในการพัฒนาสุขภาพจิตและศักยภาพของเยาวชน เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ที่ยั่งยืน และการพัฒนาสังคมอย่างมีคุณภาพ

กิจกรรมแนะแนวมีบทบาทสำคัญในการพัฒนานักเรียนให้ตระหนักรู้ในตนเองและผู้อื่น ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญในการวางแผนชีวิต การตัดสินใจ และการแก้ไขปัญหาอย่างมีเหตุผล กิจกรรมดังกล่าวไม่เพียงช่วยให้นักเรียนพัฒนาศักยภาพในการเลือกเส้นทางการศึกษาหรืออาชีพ แต่ยังเสริมสร้างทักษะชีวิตที่จำเป็นต่อการดำรงอยู่ในสังคมที่หลากหลายและเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ โดยเฉพาะการเรียนรู้ที่จะเผชิญปัญหาและผ่านพ้นสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยความสามารถและความมั่นใจ คือเป้าหมายที่สำคัญในการพัฒนานักเรียนของการแนะแนว การจัดกิจกรรมแนะแนวจะต้องตอบสนองความต้องการของนักเรียนและสอดคล้องกับพัฒนาการในแต่ละช่วงวัย เพื่อช่วยให้นักเรียนปรับตัวและพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ พร้อมใช้ชีวิตในสังคมอย่างมีความสุขและมีเป้าหมาย ด้วยเหตุผลดังกล่าวกิจกรรมแนะแนวจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม ซึ่งช่วยให้นักเรียนพร้อมรับมือกับความท้าทายในชีวิต และสามารถเติบโตเป็นบุคคลที่มีความรับผิดชอบและมีความสุข กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning: ABL) มุ่งเน้นให้นักเรียนเรียนรู้ผ่านการลงมือทำจริง การสัมผัสประสบการณ์ตรงช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ลึกซึ้ง พร้อมทั้งพัฒนาทักษะการตัดสินใจ การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง การแก้ปัญหา การทำงานร่วมกับผู้อื่น การจัดการตนเองและอารมณ์ ซึ่งเป็นทักษะสำคัญในศตวรรษที่ 21 จากงานวิจัยพบว่าการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน ช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะเหล่านี้ได้อย่างมีนัยสำคัญ ประจักษ์ น้อยเหนือ (Noinuay, 2020) กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน (Co-5STEPS) ได้รับการพัฒนาโดยการบูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning) เข้าไปในทุกขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้ ประกอบด้วย การเสนอสิ่งเร้าและระบุคำถามสำคัญ การแสวงหาสารสนเทศและวิเคราะห์ การอภิปรายและสร้างความรู้ การสื่อสารและสะท้อนคิด และการประยุกต์และตอบแทนสังคม การดำเนินตามกระบวนการนี้ ช่วยพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา ส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ที่เป็นมิตร มีความร่วมมือระหว่างนักเรียน เพิ่มความสุขในการเรียน (พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และเพียว ยินดีสุข (Dechakup & Yindeesuk, 2023) พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และเพียว ยินดีสุข จากงานวิจัยพบว่าการเรียนรู้แบบ Co-5STEPS ช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะเหล่านี้ได้อย่างมีนัยสำคัญ กฤษณะ โตะดำ, อธิวัฒน์ สิมบุตร (To-dam, 2021;

Simboot, 2023) รูปแบบการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แบบแผนหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนเชิงระบบที่มีการออกแบบให้สอดคล้องกับปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ โดยรวมถึงกระบวนการสอน การวัดผล การประเมินผล และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้อย่างเป็นระบบ รูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวในงานวิจัยนี้หมายถึง แบบแผนของกระบวนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่บูรณาการแนวคิดของ ABL และ Co-5STEPS เพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม เป็นกระบวนการที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ใหม่และนำความรู้ใหม่ไปใช้แก้ปัญหาหรือสถานการณ์ปัญหา เกิดความรู้ด้วยตนเองตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning การเรียนรู้แบบร่วมมือ และทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง การผสมผสานกระบวนการเรียนรู้แบบ ABL และ Co-5STEPS นับว่าเป็นแนวทางที่มีความเหมาะสมในการนำมาใช้จัดกิจกรรมแนะแนวเนื่องจากช่วยเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมได้อย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับบริบทของสังคมในปัจจุบันที่มุ่งเน้นการพัฒนาสมรรถนะของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง แนวทางนี้ไม่เพียงแต่ช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม ทักษะการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาเท่านั้น แต่ยังส่งเสริมการทำงานเป็นทีม การสื่อสาร และการเรียนรู้ตลอดชีวิต อันจะนำไปสู่การพัฒนาตนเองอย่างยั่งยืน นักเรียนจะสามารถนำทักษะเหล่านี้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นเกราะกำบังป้องกันตนเองมีความสุขในการเรียนรู้ และพร้อมเผชิญกับความท้าทายในโลกที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ

บทความวิจัยนี้นำเสนอผลการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน (Co-5STEPS) เพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยจะนำไปสู่การจัดกิจกรรมแนะแนวหรือการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมที่จะช่วยนักเรียนมีความพร้อมในการเผชิญกับความท้าทายในชีวิต จัดการกับปัญหาที่นักเรียนเผชิญอยู่ในปัจจุบันและสามารถพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลที่มีความรับผิดชอบและมีความสุขในชีวิต รวมทั้งคาดหวังว่าผลจากการวิจัยจะเป็นแบบอย่างและแนวทางที่เป็นประโยชน์สามารถนำไปปรับใช้ในการจัดกิจกรรมแนะแนวและระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหา ความต้องการจำเป็นและเสนอแนวทางในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน เพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
3. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวที่พัฒนาขึ้น ในประเด็นดังต่อไปนี้
 - 3.1 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ก่อนและหลังทำกิจกรรมแนะแนวด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวที่พัฒนาขึ้น

3.2 เพื่อศึกษาพัฒนาการของทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระยะเวลาที่ต่างกัน

3.3 เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมแนะแนวด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวที่พัฒนาขึ้น

ระเบียบวิธีวิจัย

แบบแผนการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยและการพัฒนา โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมผสานวิธีด้วยการศึกษาวิธีการเชิงปริมาณและเสริมด้วยวิธีการเชิงคุณภาพเพื่อตอบคำถามการวิจัยให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์การวิจัย โดยมีรายละเอียดวิธีดำเนินการวิจัย เป็น 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหา ความต้องการจำเป็นและเสนอแนวทางในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ระยะที่ 2 การพัฒนาและหาประสิทธิภาพรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนว พร้อมแผนการจัดกิจกรรมแนะแนว สื่อประกอบการจัดกิจกรรมแนะแนว เครื่องมือวัดผลประเมินผล พร้อมทดลองใช้

ระยะที่ 3 การใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวกับกลุ่มตัวอย่างจริง

ระยะที่ 4 การประเมินผลและปรับปรุงรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนว

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยทดลองใช้รูปแบบครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนสกลราชวิทยานุกูล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครที่เรียนรายวิชากิจกรรมแนะแนว จำนวนทั้งสิ้น 633 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยทดลองใช้รูปแบบครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนสกลราชวิทยานุกูล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ที่เรียนรายวิชากิจกรรมแนะแนว ได้แก่ ห้อง 5/1 จำนวน 38 คน ผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) โดยวิธีการจับฉลากโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เป็นกลุ่มตัวอย่างและเป็นผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้วิเคราะห์สาระการเรียนรู้และขอบข่ายการจัดกิจกรรมแนะแนวทั้งสามด้าน คือ การศึกษาต่อ อาชีพ ส่วนตัวและสังคม แล้วพัฒนาคิดค้นสร้างหน่วยการจัดกิจกรรมในการวิจัยครั้งนี้จำนวน 5 หน่วยการจัดกิจกรรมหลัก แบ่งเป็น 10 หน่วยการจัดกิจกรรมย่อย รายละเอียด ดังนี้

1. หน่วยการจัดกิจกรรมหลักที่ 1 รู้ตนรู้ใจ ประกอบด้วย กิจกรรมที่ 1 รู้จักตัวตนค้นพบจุดแข็ง และกิจกรรมที่ 2 เข้าใจอารมณ์ไม่รุนแรงไม่แรงแรง

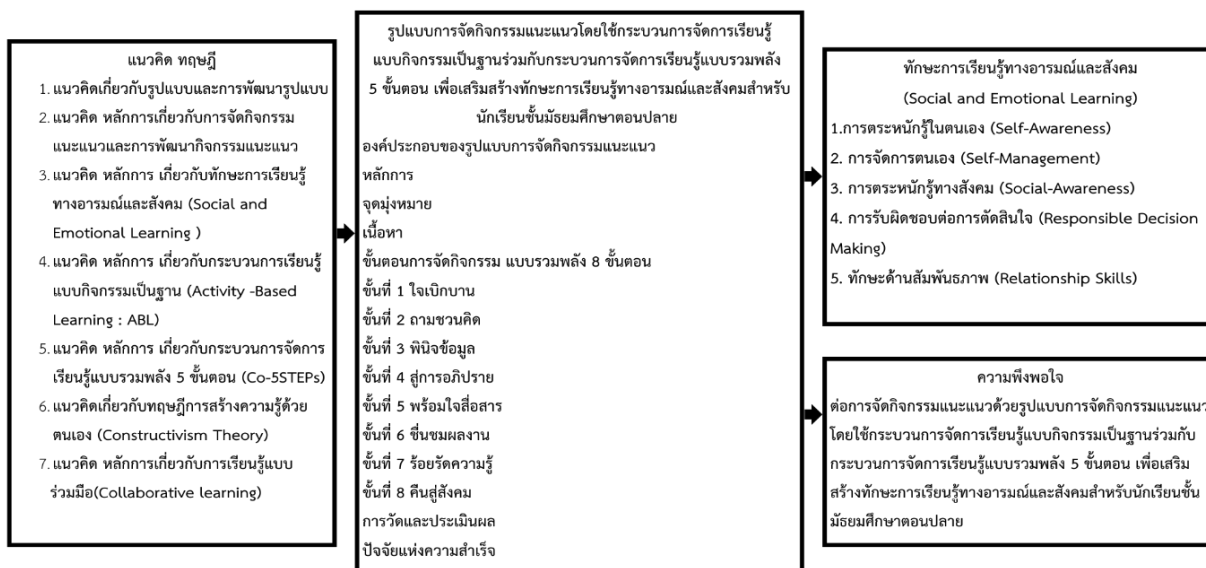
2. หน่วยการจัดกิจกรรมหลักที่ 2 มุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ ประกอบด้วย กิจกรรมที่ 3 My goal My success และ กิจกรรมที่ 4 My plan My portfolio

3. หน่วยการจัดกิจกรรมหลักที่ 3 ตัดสินใจดีมีเป้าหมาย ประกอบด้วย กิจกรรมที่ 5 รอบคอบรอบรู้ นำสู่การตัดสินใจ และกิจกรรมที่ 6 คิดอย่างชาญฉลาด

4. หน่วยการจัดกิจกรรมหลักที่ 4 สัมพันธ์ดีมีพลัง ประกอบด้วย กิจกรรมที่ 7 สร้างสัมพันธ์ฉันและเธอ และกิจกรรมที่ 8 เชื่อมใจกันเพื่อวันของเรา

5. หน่วยการจัดกิจกรรมหลักที่ 5 ปรับได้ใจเป็นสุข ประกอบด้วยกิจกรรมที่ 9 เราจะไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง และกิจกรรมที่ 10 ถ้าเป็นเรา เราจะรู้สึกละอย่างไร

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. เครื่องมือสำรวจข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่

1.1 แบบสอบถาม เรื่อง สภาพปัญหาทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สำหรับผู้ปกครองนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้ค่าความสอดคล้องของทุกข้อเป็น 1.0 ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.97

1.2 แบบสอบถามความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.81

1.3 แบบสอบถามความคิดเห็นและเสนอแนวทางในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีลักษณะเป็นแบบสอบถาม มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00

1.4 แบบสัมภาษณ์มีโครงสร้าง เรื่องความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.87-1.00

1.5 แบบสัมภาษณ์มีโครงสร้าง เรื่องความคิดเห็นและเสนอแนวทางในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.66-1.00

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองรูปแบบการจัดกิจกรรมและแนว ได้แก่

2.1. รูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนว พบว่าการประเมินความสอดคล้องขององค์ประกอบของรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

2.2. แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวตามรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวพร้อมสื่อประกอบ พบว่าการประเมินความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบของรูปแบบและแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวโดยผู้เชี่ยวชาญมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

3. เครื่องมือที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพและประเมินผลรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนว ได้แก่

3.1 แบบวัดทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมของนักเรียน มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 50 ข้อ การให้คะแนนเป็น 0 และ 1 แบบวัดมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80-0.90 มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.38-0.79 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.23-0.73 และมีค่าความเชื่อมั่น 0.93

3.2 แบบประเมินทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ ประเมินนักเรียน 3 ระยะ โดยนักเรียนเป็นผู้ประเมินตนเอง แบบประเมินทักษะมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 มีค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.50-0.75 และมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.94

3.3 แบบฝึกหัดเพื่อวัดทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมแบบโจทย์สถานการณ์ มีลักษณะเป็นโจทย์สถานการณ์ ตามกรอบทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมโดยจะประเมินนักเรียน 5 ระยะโดยนักเรียนเป็นผู้ประเมินตนเอง มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.91

3.4 แบบสอบถามความพึงพอใจ ลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.18-0.65 และมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.875

3.5 แบบบันทึกสะท้อนผลการจัดกิจกรรมแนะแนว มีลักษณะเป็นแบบพรรณนาความโดยผู้เรียนเขียนสะท้อนการเรียนรู้ของตนเอง 4 ด้าน คือ ความรู้ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม แง่คิดที่ได้รับ การนำความรู้และแง่คิดไปประยุกต์ใช้ และปัญหาและข้อเสนอแนะ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยระยะที่ 1 การวิจัย (Research : R1 (Survey & Analysis))

1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Study) โดยใช้แบบสอบถามผู้ปกครองนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นผู้ปกครองเครือข่ายชั้นเรียนที่ผู้วิจัยเป็นที่ปรึกษา ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

2. ศึกษาความต้องการจำเป็นและเสนอแนวทางในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Study) เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ เป็นนักเรียนที่เรียนรายวิชากิจกรรมแนะแนวที่ผู้วิจัยเป็นผู้สอน ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

3. ศึกษาเอกสารหลักฐาน งานวิจัย แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการสร้างรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนว เป็นการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน เพื่อนำมากำหนดองค์ประกอบด้านทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5

ขั้นตอน (Co-5STEPS) องค์ประกอบของรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนว และขั้นตอนการพัฒนากระบวนการจัดกิจกรรมแนะแนว ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

4. ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาของนักเรียน ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ จากการประชุมกลุ่มชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) จากครูผู้สอนรายวิชากิจกรรมแนะแนว ระหว่างปีการศึกษา 2565-2566 ของโรงเรียนสกลราชวิทยานุกูล โดยผู้วิจัยเป็นสมาชิกของกลุ่มและเป็นผู้บันทึกการประชุมด้วยตนเอง

การวิจัยระยะที่ 2 (Research : R2) (Product /Innovation Development: P))

การพัฒนาและการหาประสิทธิภาพรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนว รายละเอียดแต่ละขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยสร้างและพัฒนากระบวนการจัดกิจกรรมแนะแนว (ฉบับร่าง) พร้อมเอกสารประกอบ โดยนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในระยะที่ 1 ที่ผ่านการวิเคราะห์สังเคราะห์แล้ว มาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนว ที่มีองค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา ขั้นตอนการจัดกิจกรรมแนะแนว การวัดและประเมินผล และปัจจัยแห่งความสำเร็จ โดยมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมแนะแนว ตามการสังเคราะห์รูปแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้ทั้งสองแบบ (ABLและ Co-5STEPS) ผสมผสานบูรณาการแนวคิดที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเข้าด้วยกันจนเกิดเป็นโมเดลการสอนรูปแบบใหม่เป็นการสอนแบบรวมพลัง 8 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ใจเบิกบาน ขั้นที่ 2 ถามชวนคิด ขั้นที่ 3 พินิจข้อมูล ขั้นที่ 4 สู่การอภิปราย ขั้นที่ 5 พร้อมใจสื่อสาร ขั้นที่ 6 ชื่นชมผลงาน ขั้นที่ 7 ร้อยรัดความรู้ และขั้นที่ 8 คืบสู่สังคม รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมแนะแนว ตามการสังเคราะห์รูปแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้ทั้งสองแบบ

(ABLและ Co-5STEPS) ผสมผสานบูรณาการแนวคิดที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเข้าด้วยกันจนเกิดเป็นโมเดลการสอนรูปแบบใหม่เป็นการสอนแบบรวมพลัง 8 ขั้นตอน

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม แบบกิจกรรม เป็นฐาน	ขั้นตอนการจัด กิจกรรม แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน	ขั้นตอนการจัด กิจกรรม แบบรวมพลัง 8 ขั้นตอน	รายละเอียดของแต่ละขั้นตอน
ขั้นที่ 1 ขั้นนำ สร้างความ สนใจและ เชื่อมโยง ความรู้เดิม		ขั้นที่ 1 ใจเบิกบาน	นักเรียนทำกิจกรรมที่สะท้อนความคิด ความรู้สึกของนักเรียน เพื่อสร้างบรรยากาศ การเรียนรู้ที่เป็นมิตร มีความปลอดภัยทาง อารมณ์ ก่อนที่จะเรียนรู้ในกิจกรรมขั้นต่อไป
ขั้นที่ 2 ขั้นจัด กิจกรรมการ เรียนรู้	ขั้นที่ 1 เสนอสิ่งเร้าและ รวมพลังระบุ คำถาม สำคัญ	ขั้นที่ 2 ถามชวนคิด	นักเรียนดูคลิปวิดีโอ หรือภาพ หรือ กรณีศึกษา จากนั้นตอบคำถามสำคัญเพื่อ เชื่อมโยงความรู้เดิมกับสิ่งที่จะเรียนรู้ใหม่

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม แบบกิจกรรม เป็นฐาน	ขั้นตอนการจัดกิจกรรม แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน	ขั้นตอนการจัดกิจกรรม แบบรวมพลัง 8 ขั้นตอน	รายละเอียดของแต่ละขั้นตอน
	ขั้นที่ 2 รวมพลัง แสวงหา สารสนเทศและ วิเคราะห์	ขั้นที่ 3 พินิจข้อมูล	1.นักเรียนค้นคว้าข้อมูลตามประเด็นที่ระบุ ในใบกิจกรรม จากแหล่งเรียนรู้และใช้ AI เป็นตัวช่วย แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน ๆ 2.ทบทวนความรู้ โดยเล่นเกม Kahoot นักเรียนทำงานกลุ่ม จำนวน 4-5 คน ร่วมกันอภิปรายตามประเด็นที่กำหนดเพื่อ สร้างแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดในรูปแบบของ แผนผังความคิด
	ขั้นที่ 3 รวมพลัง อภิปรายและสร้าง ความรู้	ขั้นที่ 4 สู่การ อภิปราย	
	ขั้นที่ 4 รวมพลัง สื่อสารและสะท้อน คิด	ขั้นที่ 5 พร้อมใจ สื่อสาร	นักเรียนนำเสนอผลงานหน้าชั้น
		ขั้นที่ 6 ชื่นชม ผลงาน	นักเรียนประเมินผลงานและการนำเสนอของ เพื่อนพร้อมให้ข้อมูลสะท้อนกลับแก่เพื่อน ชื่นชมให้กำลังใจ และให้ข้อคิดเห็นเพื่อการ ปรับปรุง นักเรียนเปิดใจรับฟัง ยอมรับความ คิดเห็นต่าง
ขั้นที่ 3 ชื่น สะท้อนผล จากกิจกรรม		ขั้นที่ 7 ร้อยรัด ความรู้	1.นักเรียนสะท้อนคิดสิ่งที่ได้เรียนรู้ ประเมิน ตนเอง ตามแบบบันทึก 2.นักเรียนทำชิ้นงานรายบุคคลเพื่อเป็นการ ฝึกทักษะเพิ่มเติม
ขั้นที่ 4 ชื่น ประเมินผล	ขั้นที่ 5 รวมพลัง ประยุกต์และตอบ แทนสังคม	ขั้นที่ 8 คืบสู่สังคม	1.นักเรียนจัดทำสื่อ โปสเตอร์การศึกษา คลิป์วิดีโอ ในรูปแบบของการนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันเพื่อเผยแพร่แก่บุคคลอื่นผ่าน ทางช่องทางโซเชียลมีเดียต่าง ๆ 2.ประเมินผลนักเรียนจากชิ้นงาน จากการ ทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยวิธีการและเครื่องมือ ต่าง ๆ

2. ผู้วิจัยเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนว โดยมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมแนะแนว ตามการสังเคราะห์แนวคิดที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเข้าด้วยกันจนเกิดเป็นโมเดลการสอนรูปแบบใหม่เป็นการสอนแบบรวมพลัง 8 ขั้นตอน

3. ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประเมินประสิทธิภาพรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนว ตามกรอบการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมจากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเครื่องมือพิจารณาความเหมาะสมและความสอดคล้องก่อนที่จะนำไปทดลองใช้

4. ผู้วิจัยนำรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวและแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาความเหมาะสมเพื่อตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวและแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนว ก่อนที่จะนำไปทดลองใช้

5. ผู้วิจัยทดลองใช้และศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน (Co-5STEPS) เพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโดยการศึกษา นำร่อง ในภาคเรียนที่ 1-2 ปีการศึกษา 2566 กับนักเรียนที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่เรียนรายวิชากิจกรรมแนะแนวที่ผู้วิจัยเป็นผู้สอน ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

6. การปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนว โดยนำผลที่ได้จากการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิและจากการทดลองใช้มาปรับปรุง เพื่อให้รูปแบบมีความเหมาะสมที่จะนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

การวิจัยระยะที่ 3 การวิจัย (Research : R3) การนำไปใช้ (Implementation: I)

1. ผู้วิจัยนำรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนว ไปใช้จริงกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสกลราชวิทยานุกูล ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 38 คน เป็นนักเรียนที่เรียนรายวิชากิจกรรมแนะแนวที่ผู้วิจัยเป็นผู้สอน สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง จำนวน 20 สัปดาห์ โดยทดลองในคาบกิจกรรมแนะแนวที่ผู้วิจัยเป็นผู้สอน การทำแบบทดสอบต่างๆ จะดำเนินการในคาบสอนเสริมที่ผู้วิจัยเป็นผู้สอน

2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลนักเรียนโดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ประเมินทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมของนักเรียน โดยใช้แบบวัดทักษะก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนว

2.2 ประเมินทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม โดยใช้แบบประเมินทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมแบบมาตรประเมินค่า เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมโดยจะประเมินนักเรียน 3 ระยะโดยนักเรียนเป็นผู้ประเมินตนเอง คือ ระยะที่ 1 หลังจากเรียนจบเนื้อหาชั่วโมงที่ 8 ระยะที่ 2 หลังจากเรียนจบเนื้อหาชั่วโมงที่ 14 และระยะที่ 3 หลังจากเรียนจบเนื้อหาชั่วโมงที่ 20

2.3 ประเมินทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม โดยใช้แบบฝึกหัดเพื่อวัดทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมแบบโจทย์สถานการณ์ เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมโดยจะประเมินนักเรียน 5 ระยะ คือ ครั้งที่ 1 หลังจากเรียนจบเนื้อหาในชั่วโมงที่ 4 ระยะที่ 2 หลังจากเรียนจบเนื้อหาในชั่วโมงที่ 8 ระยะที่ 3 หลังจากเรียนจบเนื้อหาเนื้อหาในชั่วโมงที่ 12 ระยะที่ 4 หลังจากเรียนจบเนื้อหาในชั่วโมงที่ 16 ระยะที่ 5 หลังจากเรียนจบเนื้อหาในชั่วโมงที่ 20

การวิจัยระยะที่ 4 การประเมินและปรับปรุง (Evaluation & Revision : E)

ผู้วิจัยดำเนินการการประเมินผลรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนว จากการสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมแนะแนวด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวที่พัฒนาขึ้น โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจ และจากการให้นักเรียนเขียนพรรณนาความจากแบบบันทึกสะท้อนผลการจัดกิจกรรมแนะแนว

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ข้อมูลเชิงปริมาณใช้สถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน, ค่าดัชนี PNImodified, การทดสอบค่า t-test, One-way repeated measures ANOVA และPaired Samples t-test โดยใช้โปรแกรม SPSS for window และ Rtap

ผลการวิจัย

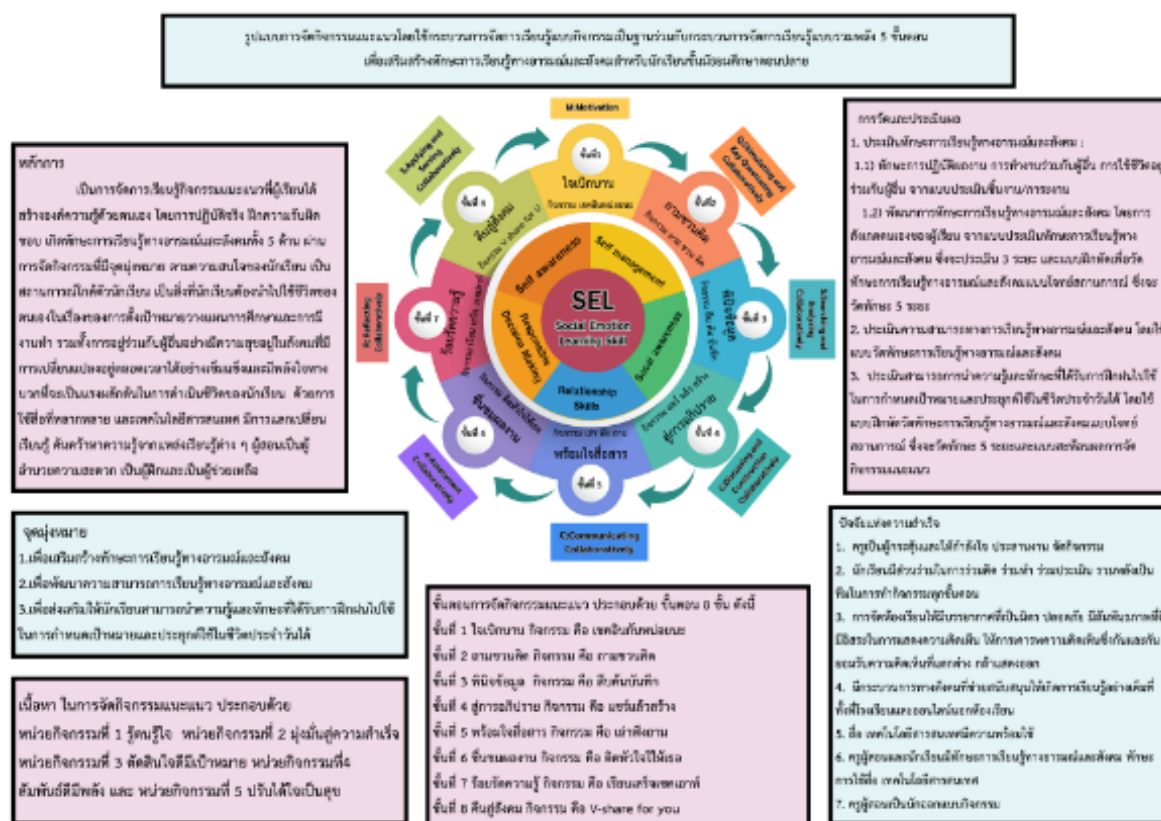
1. ผลศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหา ความต้องการจำเป็นและเสนอแนวทางในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

1.1 ผลศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Study) โดยใช้แบบสอบถามผู้ปกครองนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นผู้ปกครองเครือข่ายชั้นเรียนที่ผู้วิจัยเป็นที่ปรึกษา พบว่าผู้ปกครองของนักเรียน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐาน ทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เป็นบุตรหลาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$, $S.D.= 0.80$) โดยผู้ปกครองเห็นพ้องว่าควรมีการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมของนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายให้ดียิ่งขึ้น

1.2. ผลศึกษาความต้องการจำเป็นและเสนอแนวทางในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Study) เก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่าค่าเฉลี่ยในด้านสภาพปัจจุบันของทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$, $S.D.= 0.88$) โดยมีค่าเฉลี่ยในช่วง 3.74-3.92 ส่วนค่าเฉลี่ยในด้านสภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$, $S.D.= 0.81$) โดยมีค่าเฉลี่ยในช่วง 4.38-4.12 และเมื่อพิจารณาการจัดลำดับความต้องการจำเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า องค์ประกอบที่มีความต้องการจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาสูงสุด คือ ด้านการตระหนักรู้ทางสังคม (PNImodified = 0.15) รองลงมา คือ ด้านสัมพันธภาพ (PNImodified = 0.11) ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยในด้านสภาพปัจจุบันของทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมทั้ง 5 องค์ประกอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในด้านสภาพที่พึงประสงค์ในทุกองค์ประกอบ ซึ่งสะท้อนถึงความจำเป็นในการพัฒนาเพื่อยกระดับทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมให้สอดคล้องกับสภาพที่พึงประสงค์ สำหรับแนวทางการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเพื่อให้คงอยู่ในตัวของนักเรียนและสอดคล้องกับความต้องการอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ มี 4 ด้าน คือ ด้านคาบเรียน ด้านเนื้อหา ด้านสื่อแหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยี และด้านรูปแบบการจัดกิจกรรม

1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประชุมกลุ่มชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และการศึกษาเอกสารวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักเรียนในปัจจุบัน แม้ว่านักเรียนจะมีทักษะดังกล่าวในระดับมาก แต่ยังไม่เพียงพอต่อการปรับตัวในสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จึงควรพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมเพิ่มเติม และมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า กิจกรรมแนะแนวเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพวิธีหนึ่งในการพัฒนาทักษะเหล่านี้ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นเนื้อหากิจกรรมควรเชื่อมโยงกับสถานการณ์ปัจจุบันและเหมาะสมกับวัยผู้เรียน การใช้สื่อที่หลากหลาย เช่น เว็บไซต์ แพลตฟอร์ม และแอปพลิเคชันต่างๆ จะช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน กิจกรรมควรดำเนินในรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก การเรียนรู้แบบร่วมมือ รวมถึงการสร้างบรรยากาศที่ปลอดภัย ส่งเสริมการคิดเชิงบวกและการทำงานกลุ่ม เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

2. ผลการพัฒนาและการหาประสิทธิภาพรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนว โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับกระบวนการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน เพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ภาพที่ 2 รูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับกระบวนการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน เพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากภาพที่ 2 ผลการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนว โดยสอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐานในการวิจัยระยะที่ 1 พบว่ารูปแบบดังกล่าวมีองค์ประกอบ 6 ด้าน ได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา ขั้นตอนการจัดกิจกรรม การวัดและประเมินผล และปัจจัยแห่งความสำเร็จ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมเป็นการสอนแบบรวมพลัง

8 ขั้นตอน คือ ใจเบิกบาน ถามชวนคิด พินิจข้อมูล สู่การอธิบาย พร้อมใจสื่อสาร ชื่นชมผลงาน ร้อยรัดความรู้ และคืนสู่สังคม ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่ารูปแบบและแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่พัฒนาขึ้นในภาพรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด โดยรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวมีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้าน ($\bar{X}$ = 4.92, $S.D.$ = 0.07) แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวค่าเฉลี่ยรวมทุกด้าน ($\bar{X}$ = 4.72, $S.D.$ = 0.24)

ผลการหาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนว เปรียบเทียบกับเกณฑ์ 80/80 จากการทดลองใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมาย ผลปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนว เปรียบเทียบกับเกณฑ์ 80/80

รายการ	กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนรวม	$\bar{X}$	$S.D.$	ร้อยละ
แบบฝึกหัดระหว่างเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนว (E1)	38	75	62.34	2.45	83.12
แบบวัดทักษะหลังเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนว (E2)	38	50	41.53	1.60	83.05

จากตารางที่ 2 พบว่า รูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวจากการทดลองใช้กับจริงกับกลุ่มเป้าหมายมีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 83.12/83.05 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จึงสรุปได้ว่า รูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

3. ผลการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนว

3.1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังทำกิจกรรมแนะแนวด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนว ผลปรากฏดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 5 ก่อนและหลังทำกิจกรรมแนะแนวด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนว

การวัดทักษะ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	$S.D.$	t - test	Sig (1-tailed)
ก่อนเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนว	38	50	32.71	2.142		
หลังเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนว	38	50	41.52	1.623	27.769*	< 0.001

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนจากแบบวัดทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมของนักเรียนก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ = 32.71, $S.D.$ = 2.142) และหลังการเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ = 41.52, $S.D.$ = 1.623) ซึ่งคะแนนจากแบบวัดทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมหลังการเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 ผลการศึกษาพัฒนาการของทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในระยะเวลาที่ต่างกัน

3.2.1 ผลการศึกษาพัฒนาการของทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในระยะเวลาที่ต่างกันจากแบบประเมินทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม 3 ระยะ วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (Repeated Measure) โดยนำผลการประเมินทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมการประเมินครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 มาวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ ด้วยสถิติ

ทดสอบ One-Way Repeated Measure ANOVA ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน (Phusieon, 2009) ปรากฏผลดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ จากผลการประเมินทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในระยะเวลาที่ต่างกันจากแบบประเมินทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม 3 ระยะ

ตัวแปร	สถิติที่ทดสอบ	Type III Sum of Squares (SS)	df	Mean Square (MS)	F	Sig	Partial Eta Squared
เวลา	Sphericity Assumed	4.240	2	2.120	143.960	< .001*	0.796
ค่าความคลาดเคลื่อน	Sphericity Assumed	1.090	74	0.015			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 4 นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวตามรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนว ในระยะเวลาที่ต่างกัน มีทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้วิจัยได้เปรียบเทียบรายคู่ของคะแนนจากการประเมินทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวตามรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนว เพื่อศึกษาว่าแต่ละช่วงเวลามีผลของทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมแตกต่างกันอย่างไร ด้วยสถิติทดสอบ Paired Samples t-test พบว่าคะแนนจากการประเมิน คู่ที่ 1, คู่ที่ 2 และคู่ที่ 3 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั้นแสดงว่ารูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสามารถส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมได้

3.2.2 ผลการศึกษาพัฒนาการของทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในระยะเวลาที่ต่างกันจากแบบฝึกหัดเพื่อวัดทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมแบบโจทยสถานการณ์ จำนวน 5 ครั้ง ปรากฏผลดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในระยะเวลาที่ต่างกัน จากแบบฝึกหัดเพื่อวัดทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมแบบโจทยสถานการณ์ จำนวน 5 ระยะ

คะแนนจากแบบฝึกหัดเพื่อวัดทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมแบบโจทยสถานการณ์	จำนวนนักเรียน	$\bar{X}$	<i>S.D.</i>
ครั้งที่ 1	38	10.31	0.90
ครั้งที่ 2	38	11.65	0.58
ครั้งที่ 3	38	12.60	0.49
ครั้งที่ 4	38	13.34	0.58
ครั้งที่ 5	38	14.42	0.50

จากตารางที่ 5 พบว่าคะแนนเฉลี่ยมีการเพิ่มขึ้นในแต่ละครั้งที่ทำการวัดผล การเพิ่มขึ้นของคะแนนเฉลี่ยในแต่ละครั้งที่ทำการวัดผลแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มที่ชัดเจนของการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมของนักเรียน จึงนำผลมาวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (Repeated Measure) โดยนำผลการประเมินครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 ครั้งที่ 3 ครั้งที่ 4 และครั้งที่ 5 มาวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ ด้วยสถิติทดสอบ One -Way Repeated Measure ANOVA (Phusieon, 2009) ปรากฏผลดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำจากผลการวัดทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในระยะเวลาที่ต่างกันจากแบบฝึกหัดเพื่อวัดทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมแบบโจทยสถานการณ์ 5 ระยะ

ตัวแปร	สถิติที่ทดสอบ	Type III Sum of Squares (SS)	df	Mean Square (MS)	F	Sig	Partial Eta Squared
เวลา	Sphericity Assumed	375.653	4	93.913	476.858	< .001*	0.928
ค่าความคลาดเคลื่อน	Sphericity Assumed	29.147	148	0.197			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 6 นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวตามรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนว ในระยะเวลาที่ต่างกัน มีทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้วิจัยได้เปรียบเทียบรายคู่ของคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดแบบโจทยสถานการณ์ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวตามรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนว เพื่อศึกษาว่าแต่ละช่วงเวลามีผลของทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมแตกต่างกันอย่างไร ด้วยสถิติทดสอบ Paired Samples t-test พบว่าคะแนนจากการประเมิน คู่ที่ 1-คู่ที่ 10 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั้นแสดงว่ารูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสามารถส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมได้

3.3. ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมแนะแนวด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวที่พัฒนาขึ้น

3.3.1 ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมแนะแนวด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน เพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่พัฒนาขึ้น ปรากฏผลดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมแนะแนวด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน เพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

รายการประเมิน	ความพึงพอใจ		ความหมาย
	$\bar{X}$	<i>S.D.</i>	
ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	4.47	0.68	มากที่สุด
ด้านบรรยากาศการจัดกิจกรรมแนะแนว	4.48	0.70	มากที่สุด
ด้านประโยชน์ในการนำไปใช้	4.50	0.53	มากที่สุด
รวมเฉลี่ยทั้งหมด	4.57	0.63	มากที่สุด

จากตารางที่ 7 พบว่าโดยรวมนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมแนะแนวด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน เพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ = 4.57, *S.D.* = 0.63)

3.3.2 ข้อคิดเห็นจากนักเรียนโดยสรุปดังนี้ “ความรู้ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมนี้คือการเข้าใจตนเองอย่างลึกซึ้ง สามารถจัดการอารมณ์ในสถานการณ์ที่หลากหลาย ความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น ได้เรียนรู้วิธีตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบและคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคม การเคารพความคิดเห็นที่แตกต่าง การสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ และการทำงานเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ แง่คิดเหล่านี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เช่น การปรับตัวในกลุ่มเพื่อน การแก้ไขความขัดแย้งในครอบครัว และการวางแผนเป้าหมายชีวิต นักเรียนมีความสุขกับการเรียน ได้มีการคิดออกแบบผลงาน มีการนำเสนอหน้าชั้น ได้เห็นมุมมองของเพื่อนๆ ที่แตกต่างกัน กล้าแสดงออกมากขึ้น รู้สึกสนุกที่ได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ครูนำมาสอน”

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. ผลศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหา ความต้องการจำเป็นและเสนอแนวทางในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า ทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม (SEL) เป็นสิ่งจำเป็นที่นักเรียนต้องมีเพื่อการปรับตัวในสังคมที่เปลี่ยนแปลงเร็วและการสร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้อื่น แม่ว่านักเรียนจะมีทักษะอยู่ในระดับมาก แต่ทั้งนักเรียนและผู้ปกครองยังเห็นควรให้มีการพัฒนาเพิ่มเติม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ **สุภัทรญาณ เทียรธีระสมบัติ Thiantheerasombat (2022)**

ที่กล่าวว่า การส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมในเชิงบวก เช่น การควบคุมตนเอง การสร้างสัมพันธภาพที่ดี การมีความเห็นอกเห็นใจ ความเมตตา และการหลีกเลี่ยงการใช้ความรุนแรง สามารถช่วยป้องกันปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจอารมณ์และพฤติกรรมของตนเองและผู้อื่น ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาศักยภาพทางการเรียนรู้ และความสำเร็จในชีวิตอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ CASEL (2015) ที่เน้นย้ำถึงความสำคัญของทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมในสังคมปัจจุบัน โดยชี้ให้เห็นว่าทักษะเหล่านี้ช่วยให้เด็กและเยาวชนสามารถปรับตัวเพื่อเผชิญปัญหา เข้าใจและจัดการอารมณ์ของตนเอง ตั้งเป้าหมายเชิงบวก สร้างความสัมพันธ์ที่ดี และตัดสินใจอย่างมีความรับผิดชอบ ทักษะเหล่านี้ไม่เพียงเสริมสร้างประสิทธิภาพในการดำเนินชีวิต แต่ยังส่งเสริมจริยธรรมในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์และยั่งยืน

2. ผลการพัฒนาและการหาประสิทธิภาพรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนว โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับกระบวนการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน เพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับกระบวนการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน เพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่ารูปแบบและแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่พัฒนาขึ้นในภาพรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด โดยรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวมีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้าน ($\bar{x}$ = 4.92, $S.D.$ = 0.07) แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวค่าเฉลี่ยรวมทุกด้าน ($\bar{x}$ = 4.72, $S.D.$ = 0.24) ผลการหาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนว เปรียบเทียบกับเกณฑ์ 80/80 จากการทดลองใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมาย พบว่ารูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวที่พัฒนาขึ้นจากการทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างจริง มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 83.12/83.05 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้อาจเป็นเพราะว่ารูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวที่พัฒนาขึ้นได้ผ่านการตรวจหาคุณภาพและประสิทธิภาพอย่างเป็นระบบ พัฒนาได้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของนักเรียน รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีโครงสร้างที่เป็นแบบแผน มีหลักการและองค์ประกอบที่ชัดเจน อ้างอิงแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง พร้อมกับกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบให้สัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development : R&D) ซึ่งประยุกต์ร่วมกับการออกแบบระบบการจัดกิจกรรมแนะแนวด้วยวิธีการเชิงระบบตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ADDIE Model โดยอ้างอิงแนวคิดของ (Dick & Carey, 2009; Joyce & Weil, 2009); Chuenka, 2022) **สิริภัทร ชื่นคำ** ที่ได้บูรณาการเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis), การออกแบบและพัฒนารูปแบบ (Design and Development), การทดลองใช้รูปแบบ (Implementation) และการประเมินผลรูปแบบ (Evaluation) โดยใช้ระเบียบการวิจัยแบบการผสมผสานวิธีการวิจัย (Mixed Methods Research) ประกอบด้วยกระบวนการวิจัย 4 ระยะ **ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน** (Phusieon, 2024) ระยะที่ 1 (S: Survey) เป็นการศึกษาเอกสารหลักฐาน งานวิจัย แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ระยะที่ 2 (P: Product/Innovation Development) เป็นการสร้างและพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนว ระยะที่ 3 (I: Implementation) เป็นการศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนว และระยะที่ 4 (E: Evaluation & Revision) เป็นการประเมินผลและปรับปรุงรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนว

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด Dechakup & Yindeesuk. (2023) ที่กล่าวว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ต้องมีการพัฒนาระบบที่สอดคล้องกับทฤษฎีและหลักการเรียนรู้ พร้อมการทดสอบประสิทธิภาพในการใช้งานจริง และสอดคล้องกับ จริมจิต สร้อยสมุทร Jarimjit Srorsamut (2020) เสนอขั้นตอนการพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้ โดยเริ่มจากการกำหนดจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน ศึกษาหลักการ ทฤษฎี และสภาพปัญหาที่เกี่ยวข้อง เพื่อค้นหาองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้นำรูปแบบไปใช้ได้ผลดี พัฒนาเครื่องมือวัดผลและประเมินผล ก่อนนำไปทดลองใช้และประเมินผลเพื่อปรับปรุงรูปแบบให้เหมาะสมที่สุดสำหรับการใช้งานจริง รวมทั้งผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมแนะแนวที่ตอบสนองความต้องการของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และการทำงานร่วมกัน โดยลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ถูกออกแบบอย่างมีโครงสร้าง เช่น การเตรียมความพร้อมด้านอารมณ์ การตั้งคำถามชวนคิด การสืบค้นข้อมูล การอภิปราย การได้รับข้อมูลสะท้อนกลับและการสะท้อนผล กิจกรรมเหล่านี้ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้อย่างลึกซึ้ง พัฒนาความตระหนักรู้ในตนเอง และความเข้าใจผู้อื่น กล่าวโดยสรุปแนวทางการออกแบบรูปแบบการจัดการกิจกรรมแนะแนวนี้อสอดคล้องกับหลักการของการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม (CASEL, 2024) ซึ่งทักษะดังกล่าวเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ช่วยให้นักเรียนเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพและพร้อมเผชิญความท้าทายของโลกยุคใหม่

3. ผลการใช้รูปแบบการจัดการกิจกรรมแนะแนวที่พัฒนาขึ้น

3.1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังทำกิจกรรมแนะแนวด้วยรูปแบบการจัดการกิจกรรมแนะแนว พบว่าคะแนนจากแบบวัดทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมหลังการเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะว่ารูปแบบการจัดการกิจกรรมแนะแนวที่พัฒนาขึ้นผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ด้านการจัดการกิจกรรมแนะแนว รวมทั้งด้านหลักสูตรและการสอน ทำให้รูปแบบการจัดการกิจกรรมแนะแนวที่พัฒนาขึ้นส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้และบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ซึ่งสะท้อนถึงประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการกิจกรรมแนะแนวที่พัฒนาขึ้น นอกจากนี้ขั้นตอนการจัดการกิจกรรมแนะแนวแบบรวมพลัง 8 ขั้นตอนยังมีส่วนสำคัญในการพัฒนาทักษะดังกล่าว โดยเริ่มจากการสร้างแรงจูงใจบรรยากาศเชิงบวกและความพร้อมทางอารมณ์ (ใจเบิกบาน) กระตุ้นการคิด (ถามชวนคิด) วิเคราะห์ข้อมูล (พินิจข้อมูล) อภิปรายเพื่อสร้างแนวปฏิบัติที่ดี (สู่การอภิปราย) นักเรียนยังได้ฝึกการสื่อสาร (พร้อมใจสื่อสาร) ส่งเสริมการประเมินผลงานของตนเองและผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ (ชื่นชมผลงาน) สะท้อนคิด สะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้ (ร้อยรัดความรู้) และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง (คืนสู่สังคม) กระบวนการนี้ช่วยเสริมสร้างทักษะการคิดวิเคราะห์ การทำงานเป็นทีม ความมั่นใจในตนเอง และความรับผิดชอบต่อสังคม การมีส่วนร่วมอย่างเป็นระบบทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างลึกซึ้งและสามารถนำทักษะที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Noinuay, P., 2020; Dechakup, P., & Yindeesuk, P., 2023; CASEL, 2024) สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Chuenka (2022) ที่ศึกษาการพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดปรัชญาสำหรับเด็ก ร่วมกับเกมมิฟิเคชันเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางสังคมและอารมณ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดปรัชญาสำหรับเด็ก ร่วมกับเกมมิฟิเคชันประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 4 องค์ประกอบได้แก่ หลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ วัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล รูปแบบการจัดการเรียนรู้

มี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 กระตุกต่อมคิด ขั้นที่ 2 สะท้อนคิด ขั้นที่ 3 แลกเปลี่ยน ขั้นที่ 4 สรุปความเห็นยอมรับทางเลือกที่ตัดสินใจ พบว่านักเรียนมีคะแนนสมรรถนะทางสังคมและอารมณ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 ผลการศึกษาพัฒนาการของทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในระยะเวลาที่ต่างกัน จากแบบประเมินทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม 3 ระยะ พบว่าผลการเปรียบเทียบคะแนนจากการประเมินทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวตามรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวที่พัฒนาขึ้น คู่ที่ 1, คู่ที่ 2 และคู่ที่ 3 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ผลการศึกษาพัฒนาการของทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในระยะเวลาที่ต่างกัน จากแบบฝึกหัดเพื่อวัดทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมแบบโจทยสถานการณ์ จำนวน 5 ระยะ พบว่า ผลการเปรียบเทียบคะแนนจากการวัดทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมจากแบบฝึกหัดเพื่อวัดทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมแบบโจทยสถานการณ์ 5 ระยะ ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวตามรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวที่พัฒนาขึ้น เป็นรายคู่ที่ 1-คู่ที่ 10 ทุกคู่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะว่าสถานการณ์ที่นำมาใช้เป็นสถานการณ์ใกล้ตัวนักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ รูปแบบการจัดกิจกรรมเอื้อให้นักเรียนมีความปลอดภัยทางอารมณ์ นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็น ยอมรับความเห็นต่าง จึงส่งผลให้นักเรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม (CASEL, 2024) สอดคล้องกับผลการศึกษาของ (Thiantheerasombat, 2022) ที่ศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้านสังคมและอารมณ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในเชิงพัฒนาการที่มีระยะเวลาแตกต่างกัน พบว่า ผลการเปรียบเทียบคะแนนการเรียนรู้ด้านสังคมและอารมณ์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายมัธยม) คู่ที่ 1 ถึงคู่ที่ 3 มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้านสังคมและอารมณ์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา มีพัฒนาการของพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านสังคมและอารมณ์สูงขึ้น

3.3. ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมแนะแนวด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวที่พัฒนาขึ้น พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมแนะแนวด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$ = 4.57, $S.D.$ = 0.63) อาจเป็นเพราะว่ารูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวเป็นรูปแบบที่เน้นการสร้างความปลอดภัยทางอารมณ์ การเรียนรู้แบบร่วมมือ การสื่อสารทางบวก การเคารพซึ่งกันและกัน ครูเอาใจใส่ดูแลนักเรียนอย่างเท่าเทียม มีการเตรียมความพร้อมในการจัดกิจกรรมมาล่วงหน้าเป็นอย่างดี สถานการณ์ที่นำมาใช้นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ จึงส่งผลให้นักเรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมและมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ (Bailey, Stickle, Brion-Meisels, & Jones, 2019) ที่เสนอแนวทางการพัฒนาและเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม โดยยึดหลักแนวคิดสำคัญ คือ ควรจัดอยู่ในกรอบของรูปแบบการพัฒนาการที่มุ่งเน้นทักษะเฉพาะที่เหมาะสมตามช่วงวัย การมีกลยุทธ์ที่สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์จะช่วยให้การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมสามารถนำไปใช้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ และ การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมสามารถนำไปใช้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

ประสิทธิภาพสูงสุดเมื่อครูสามารถปรับเปลี่ยนและใช้กลยุทธ์การพัฒนาตามความต้องการของนักเรียนและสะท้อนประสบการณ์ของนักเรียน จะช่วยให้การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมให้เกิดขึ้นและคงอยู่ในตัวของนักเรียนและสอดคล้องกับผลการศึกษาของ (Smith, 2022) ที่แสดงให้เห็นว่าการนำทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมไปประยุกต์ใช้ในชั้นเรียน ครูต้องมีการเตรียมการล่วงหน้า การกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ที่ชัดเจน การสร้างสภาพแวดล้อมในห้องเรียนที่ปลอดภัยและสนับสนุนการเรียนรู้ การออกแบบหลักสูตรที่ผสมผสานทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมกับรายวิชาต่างๆ การประเมินผล และการสะท้อนการเรียนรู้ และการเชื่อมโยงกิจกรรมกับชีวิตจริงของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การนำรูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวที่พัฒนาขึ้น ไปปรับใช้ ครูผู้สอนควรศึกษาและทำความเข้าใจขั้นตอนการจัดกิจกรรมแนะแนวตามรูปแบบทั้ง 8 ขั้นตอนให้เป็นอย่างดี เพื่อจะได้นำไปจัดกิจกรรมแนะแนวให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลแก่ผู้เรียนอย่างสูงสุด
2. รูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวที่พัฒนาขึ้นมีข้อค้นพบว่าจะประสบความสำเร็จในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมให้กับนักเรียน ให้เน้นการสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมความปลอดภัยทางอารมณ์ในห้องเรียน เพื่อให้สามารถสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนในแต่ละพื้นที่
3. สถานศึกษาสามารถใช้ผลการวิจัยนี้เป็นแนวทางในการบูรณาการ ทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม เข้าไปในเนื้อหาของวิชาหลัก เช่น ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ หรือสังคมศึกษา โดยปรับเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่มีความหลากหลายทั้งในด้านชั้น อายุ และภูมิหลัง และควรมีการศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมแนะแนวที่พัฒนาขึ้นในระยะยาว เพื่อประเมินว่าทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมที่พัฒนาขึ้นนั้นยังคงอยู่และส่งผลต่อการใช้ชีวิตของนักเรียนในอนาคตหรือไม่ เพื่อเพิ่มความครอบคลุมและความเป็นสากลของผลการวิจัย

References

- Bailey, R., Stickle, L., Brion-Meisels, G., & Jones, S. M. (2019). Re-imagining social emotional learning: Findings from a strategy-based approach. *Phi Delta Kappan*, 100(5), 53–58. <https://doi.org/10.1177/0031721719827549>
- CASEL. (2015). *Guide: Effective social and emotional learning programs—Middle and high school edition*. Chicago: Collaborative for Academic, Social, and Emotional Learning.

- CASEL. (2024). *State of the field 2024: Accelerating the 30-year movement for social, emotional, and academic learning*. Retrieved from <https://casel.org/events/state-of-the-field-2024-accelerating-the-30-year-movement-for-social-emotional-and-academic-learning/>
- Chen, J. J., Liang, X., & Lin, J. C. (2024). Weaving the fabric of social and emotional learning in the context of teaching: A study in a Hong Kong kindergarten classroom. *Early Childhood Education Journal*, 53, 1521–1537. <https://doi.org/10.1007/s10643-024-01682-0>
- Chuenka, S. (2022). Development of a learning model based on philosophy for children combined with gamification to enhance social and emotional competence in upper secondary students. *Doctoral dissertation, Srinakharinwirot University*. (In Thai)
- Dechakup, P., & Yindeesuk, P. (2023). *Active learning to strengthen competency-based education* (2nd ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Press. (In Thai)
- Dick, W., & Carey, L. (2009). *The systematic design of instruction* (7th ed.). Pearson.
- Joyce, B., Weil, M., & Calhoun, E. (2009). *Models of teaching* (8th ed.). Pearson.
- Laorad, S. (2022). Development of main idea reading skills through the 5 STEPs learning process combined with the 5W1H technique for grade 2 students. *Independent study, Naresuan University*. (In Thai)
- Namlakorn, S. (2024). The study of needs assessment and proposing for developing social emotion learning skills of high school students. *Research and Development Journal Suan Sunandha Rajabhat University*, 16(2), 24–40. Retrieved from <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/irdssru/article/view/273352> (In Thai)
- Noinuay, P. (2020). Development of a Thai literature learning model based on active learning to promote creative problem-solving skills and appreciation of Thai literature for upper secondary students. *Doctoral dissertation, Silpakorn University*. (In Thai)
- Phusieon, S. (2009). *Application of SPSS for research data analysis* (3rd ed.). Mahasarakham: Mahasarakham University Press. (In Thai)
- Phusieon, S. (2024). *Research and development in education* (4th ed.). Mahasarakham: Taksila Printing. (In Thai)
- Population and Social Research Institute, Mahidol University. (2024). *Health of Thai people 2024: Stress, the silent danger of Thai society*. Mahidol University. (In Thai)
- Simboot, A. (2023). Development of analytical thinking ability and teamwork and collaboration of lower secondary students using 5 STEPs collaborative learning process (5-Step model). *Master's thesis, Chulalongkorn University*. (In Thai)

- Smith, S. (2022). Social emotional learning in ETC classrooms: Theoretical foundations, benefits, implementation, and challenges. *American Journal of Humanities and Social Sciences Research*, 7(6), 187–195. Retrieved from <https://www.ajhssr.com/wp-content/uploads/2023/09/T23709187195.pdf>
- Sroysamut, J. (2020). The development of English instructional model by using activity-based learning to improve communicative English speaking ability and happiness in learning by using local context for primary student. *Doctoral dissertation, Silpakorn University*. (In Thai)
- Thiantheerasombat, S. (2022). A development of learning model to promote senior high school students' social and emotional learning. *Doctoral dissertation, Mahasarakham University*. (In Thai)
- To-dam, K. (2021). The 5-step collaborative learning process (CO-5STEPS) combined with graphic organizer techniques affecting analytical thinking skills and academic achievement in economics for grade 8 students. In *Proceedings of the 13th National and International Hat Yai Academic Conference* (pp. 1947–1962). Hatyai University. Retrieved from <https://www.hu.ac.th/Conference/conference2022> (In Thai)